

Závislost (a nezávislost) / Nezávislost (a závislost)

Svět, v němž žijeme, je pluralitou, založenou jednak na vzájemné provázanosti takřka všeho se vším, tedy na všemožných souvislostech, ale také na nesouvislostech, což znamená na tom, že některé souvislosti (ne všechny) jsou přerušeny, a to aktivně přerušeny. Jestliže každé pravé jsoucno je pravou událostí, tj. má svůj počátek, průběh a konec, ale také svůj „fysický“ rozsah v prostoru, tedy určité své hranice, meze, pak si musí tyto meze jakoby „hlídat“, a to tím usilovněji, čím vyšší úrovně bytí dosahuje. Problém „nezávislosti“ ovšem nespočívá v omezování a oslabování veškeré závislosti bez rozlišování, ale v náležitém výběru, v selekci. Cílem úsilí o nezávislost, nezbytnou pro samo „bytí“ toho či onoho pravého jsoucna, tedy vposledu o „svobodu“ (jak o tom hovoříme v případě člověka a lidských společenstev), není zrušení co možná největšího počtu vztahů závislosti, ale dosažení jisté kontroly nad tím, které závislosti je třeba uzнат za užitečné a použitelné, které jsou škodlivé, které můžeme posilovat a které naopak oslabovat nebo dokonce vyřadit, a dokonce které nové závislosti musíme ustavit a udržovat. Z toho všeho zřejmě vyplývá, že krajní polohy naprosté nezávislosti nebo naprosté závislosti jsou nejen nežádoucí, ale svým způsobem vlastně nemožné, samotnému „bytí“ toho či onoho jsoucího se přičící.

(Písek, 090529-1.)